

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 12. marts 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 358 (Alm. del) efter ønske fra Rasmus Stoklund (S) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 358:

Kan ministeren oplyse, om det fortsat er muligt for flygtninge at rejse til deres hjemland på ferie uden at få inddraget deres opholdstilladelse, og kan ministeren i så fald bede Flygtningenævnet oplyse, hvordan det kan være muligt? Der henvises til artiklen "Nævn: Flygtninge må holde ferie i hjemlandet" på berlingske.dk den 19. maj 2015.

Svar:

1. Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Udlændinge- og Integrationsministeriet indhentet et bidrag fra Flygtningenævnet, der har oplyst følgende:

"Det fremgår af udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 4, at en tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse altid kan inddrages, når en udlænding, der har opholdstilladelse efter § 7 eller 8, stk. 1 og stk. 2, rejser på ferie eller andet korterevarende ophold til et land, hvor den myndighed, der har givet opholdstilladelsen, har fundet, at udlændingen risikerer forfølgelse omfattet af § 7, og forholdene, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer sådan forfølgelse, jf. § 7 og § 8, stk. 1 og 2.

Bestemmelsen blev indsat i udlændingeloven ved lov nr. 572 af 31 maj 2010, og det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen (Lovforslag nr. L 188 af 26. marts 2010), at inddragelsen efter § 19, stk. 2, nr. 4, kan ske, uanset om der er tale om en ændring i de generelle forhold i hjemlandet, eller om der er tale om en ændring i den enkelte udlændings situation i hjemlandet.

7. april 2021

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2021 - 5134
Akt-id 1560545

Det fremgår videre af udlændingelovens § 19, stk. 3, at en opholdstilladelse kan inddrages efter 19, stk. 2, nr. 4, indtil 10 år efter det tidspunkt, hvor opholdstilladelsen er meddelt første gang. Ved afgørelse om inddragelse af en opholdstilladelse efter § 19, stk. 2, nr. 4, skal det tillægges betydelig vægt, at udlændingen ved frivilligt at rejse til det land, hvor den myndighed, der har givet opholdstilladelsen, har fundet, at udlændingen risikerer forfølgelse omfattet af § 7, selv har skabt en formodning om, at de forhold, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse, jf. § 7 og § 8, stk. 1 og 2.

Bestemmelsen blev indsat i udlændingeloven ved lov nr. 102 af 3. februar 2016. Af bemærkningerne til bestemmelsen (Lovforslag nr. L 87 af 10. december 2015) fremgår blandt andet følgende:

”Forretningsrejser, ferierejser og lignende kortvarige ophold i hjemlandet land må således efter regeringens opfattelse i fraværet af bevis for det modsatte skulle anses som grundlag for at inddrage en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 4.

Formodningen for, at der skal ske inddragelse af en opholdstilladelse, kan afkræftes, hvis flygtningen i forbindelse med behandlingen af inddragelsessagen kan dokumentere, at der lå ganske særlige omstændigheder til grund for tilbagerejsen, f.eks. fordi et enkeltstående besøg var påkrævet på grund af dødsfald eller alvorlig sygdom hos et nærtstående familiemedlem.

Udlændingemyndighederne skal ved vurderingen af baggrunden for rejsen til hjemlandet lægge vægt på, om flygtningen forud for udrejsen har fået imødekommet en begrundet ansøgning om ophævelse af en udstedt rejsepåtegning i flygtningens konventionspas og fremmedpas, jf. afsnit 4.1.2 ovenfor, eller om flygtningen er udrejst af Danmark til hjemlandet uden forudgående kontakt til de danske udlændingemyndigheder eller på trods af et afslag på en ansøgning om ophævelse af en rejsepåtegning.

Hvis udlændingen ikke kan godtgøre, at vedkommende har forsøgt at opnå de danske myndigheders godkendelse af en ansøgning om ophævelse af en udstedt rejsepåtegning, eller ikke på overbevisende måde kan redegøre for, hvorfor vedkommende er rejst til hjemlandet uden forudgående kontakt til de danske udlændingemyndigheder eller på trods af et afslag på en ansøgning om ophævelse af rejsepåtegning, vil dette skulle tillægges processuel skadevirkning i forbindelse med sagens afgørelse og

således tale imod, at der lå ganske særlige omstændigheder til grund for tilbagerejsen.”

Det beror således på en konkret og individuel vurdering af, om betingelserne i § 19 er opfyldt, om der kan ske inddragelse af en opholdstilladelse, som er meddelt i medfør af §§ 7 og 8, stk. 1 og 2. Bestemmelserne skal administreres i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens 19 a, stk. 1.

En manuel gennemgang af Flygtningenævnets praksis vedrørende inddragelse af opholdstilladelser på grund af ferierejser og lignende til hjemlandet for perioden fra 1. januar 2016 til 24. marts 2021 og således efter den seneste lovændring viser, at Flygtningenævnet har truffet afgørelse i ni sager, heraf fem stadfæstelser, tre omgørelser og en hjemvisning.”

Flygtningenævnet har som eksempel på en stadfæstelse henvist til den seneste afgørelse fra januar 2021 vedrørende en mandlig statsborger fra Irak. Afgørelsen, der har nummeret Irak/2021/53/, kan læses her: <https://fln.dk/da/Praksis>

Flygtningenævnet har i øvrigt henvist til Flygtningenævnets formandskabs årlige beretninger, senest den 28. beretning 2019, afsnit 6.3, s. 403 ff., og til nævnets hjemmeside www.fln.dk, hvor nævnets afgørelser offentliggøres løbende.

Mattias Tesfaye

/

Kenny Rasmussen